

[Nielsen.]

Redaktøren af „Dimmalætting“ eller over for Bladet selv. Er det Meningen, at Bladet skal forbydes, eller skal Lindenskov-Samuelsen maaske sættes i Koncentrations-lejr eller anbringes paa en ubeboet Ø? Hvis der er Tale om det, har vi jo Lille Dimon, men der findes desværre ikke noget Drikkevand, saa den kan vel ikke benyttes til det Formaal.

Jeg skal, medens jeg husker det, fremsætte nogle Bemærkninger angaaende den ærede Ordførers Udtalelse om Værnepligten. Jeg ved ikke, hvorfor jeg lige nu paa det allersidste — for vi skal jo opløses om en Maanedes Tid — skulde fremkomme her i Tinget med nogen Udtalelse om Indførelse af Værnepligt paa Færøerne. Det er et Spørgsmaal, der slet ikke har været behandlet i Færøernes Lagting, og det ligger unægtelig uden for min Opgave at beskæftige mig med denne Sag. I det hele taget maa man vist sige, at Indførelse af Værnepligt paa Færøerne, selv om man nu var sindet til det, vilde støde paa saa store praktiske Vanskeligheder, at den var uigennemførlig af rent praktiske Grunde. Saa det Spørgsmaal synes jeg, som sagt, slet ikke, der er nogen som helst Anledning for mig til at beskæftige mig med, og jeg skal derfor inkrænke mig til disse Bemærkninger om denne Sag.

Forholdene er sandelig ikke saa lette paa Færøerne for en Bladmand, der vil forsvare Danmark og de Dispositioner, Danmark træffer. Først har man de hjemlige Modstandere at slaas med, og de kan være slemme nok, men ikke nok med det, saa har vi de norske Nationalister, der ofte blander sig direkte i færøsk Partipolitik gennem Taler og Avisartikler. Det er ikke til at undres over, om Hidsigheden af og til kan faa Overhaand ogsaa i færøsk Journalistik, som den utvivlsomt har faaet det i dette Tilfælde. Jeg mener, at de Udtalelser, der er fremkommet, maa ses paa hele den psykologiske Baggrund, der politisk set foreligger paa Færøerne. Jeg højagter selv den norske Nation; jeg har berejst hele Norge lige fra Tromsø til Oslo og er overalt blevet modtaget med den største Venlighed og Gæstfrihed. Jeg er fuldt ud klar over, at det har den allerstørste Betydning, at Nordens Folk staar sammen og samarbejder paa alle Omraader, hvor det er muligt. Vi er jo alle rundet af den samme Rod, det mærker man først rigtig, naar man kommer ud i den store Verden, saaledes som det af og til er faldet i min

Lod; først da bliver man rigtig klar over de Aandens og Kulturens Baand, der binder os alle sammen i Nordens Lande; og de Modsætninger, der ellers kan være, hvad enten det nu er politiske eller andre, er da som blæst bort. I saadanne Tilfælde føler vi os alle som Grene paa det store nordiske Træ. Denne nordiske Fællesskabsfølelse har efter min Mening meget stor Betydning, og jeg vil efter Evne være med til at betrygge og fæstne den. Men det er urigtigt — og jeg har gerne villet sige det ved denne Lejlighed —, naar norske Nationalister blander sig direkte i de politiske Forhold paa Færøerne, der jo er en Del af Danmark. Saa kunde vi Færinger lige saa godt rejse over til Norge og deltage i den partipolitiske Kamp i dette Land, baade i Maalstriden og andet. Men det kunde aldrig falde os ind at gøre det. Nu er dertil at sige, at de yderliggaaende norske Nationalister utvivlsomt ikke har nogen stor Folkeopinion bag sig i Norge. Ingen kan selvfølgelig forbyde dem at komme til Færøerne og holde Foredrag og skrive Avisartikler der, men det er et meget uheldigt Forhold, der sætter ondt Blod hos den Del af den færøske Befolkning, som er indstillet paa det bedst mulige Samarbejde med Danmark, og derfor synes jeg, man skulde se at komme bort fra det.

Der er i den senere Tid i forskellige udenlandske Blade, engelske, tyske, norske, svenske og andre, fremkommet misvisende og tendentiøse Skrivelser om Forholdet mellem Danmark og Færøerne, Skrivelser, der er egnede til at skade Danmarks gode Omdømme i den store Verden. Jeg ved ikke, hvem der staar bag ved denne ikke særlig smukke Virksomhed, men meget tyder paa, at disse Skrivelser stammer fra samme Kilde. Jeg har forsøgt at sende de Blade, hvori jeg har set slige Angreb, en saglig Berigtigelse, og det forekommer mig at være af meget stor Betydning, at der foretages et Oplysningsarbejde over for de udenlandske Blade, der bringer disse misvisende Fremstillinger, sikkert af den Grund, at de er ukendt med de faktiske Forhold. Det er min Hensigt i nær Fremtid at udgive et Tidsskrift, der bl. a. vil beskæftige sig med disse Forhold, og hvor jeg vil forsøge efter Evne at udrette et Arbejde, der kan virke vejledende og oplysende for de Kredse i Udlandet, der er interesserede i at skrive om færøske Forhold.

Jeg skal herefter gaa over til selve Spørgsmaalet om Undervisningsproget, der,